

ಹೀಗೆ ಪತಿ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ, ಇನ್ನು ಇವರ ಹಕ್ಕಿರ ಬಾಲನ್ನಾನ ವಿವರವನ್ನೇ ಎತ್ತಬಾರದು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದು ಅಯಿತು. ಮಗಳಿಗಂತೂ ಅದೊಂದು ತಮಾವಯ ವಿವರವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಆಗಾಗ, ‘ಹೇಗಿದ್ದಾನ್ನಮು ನಿನ್ನ ಬಾಲನ್... ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದನಾ... ಚೆನ್ನೇಗೆ ಬರಬೇಕಂತಾ?’ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ರೇಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಆ ತರಕಾರಿಯಾತ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಹೇಳಿದ್ದಂತೆ ಸುಧಿ ಬಿತ್ತಿರಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದ. ಮೆಲ್ಲಿಗೆ ಪಿಸುದನಿಯಲ್ಲಿ, ‘ಬಾಲನ್ ಮತ್ತೆ ಈ ಉಲಗಿಗೆ ಭತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೇ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ನನ್ನ ಮುಖ ದಿಟ್ಟಿಸಿದ್ದ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಅಚ್ಚರಿಯೋಂದಿಗೆ ಸಂತಸವೂ ಆಗಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಹಲವಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೂ ಸುಳಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದೆಂದರೆ –

ಇಲ್ಲಿಯೇ ತರಕಾರಿ ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾನೇನೋ... ಪ್ರಾಯಶಃ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲಸ ಕ್ಷಿರುಹುದು. ಮನೆಯನ್ನು ಬೇರೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೇನೋ... ನಿಮಿಷಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುವರೆದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಅರಿತವನೆತೆ, ‘ಹೆಂಡತಿ ಬರಾಕೆಲ್ಲಂತೆ, ಒಬ್ಬನೇ ಬರಬಹುದು. ಅವರ ಅಣ್ಣ ಕಂಗಂತೆಡ;’ ಎಂದು ಮರು ನುಡಿದಿದ್ದು.

ಈ ಯಾಕಿರಬಹುದು... ಮನಸ್ಸು ಕಲ್ಪನೆಯ ಕುದುರುಯನ್ನೇರಿ ಹೊರಟಿತ್ತು. ಮೃದುವಾದ ಯೋಚನೆಯೋಂದು ಕಚಗುಲ್ಲಿಯಿಡತೋಡಿತ್ತು. ಆಕೆಯದು ವಿಶೇಷವಿರಬಹುದು. ಬಾಳಿಂತನ ಮುಗಿಸಿ ಬರಬಹುದೇನೋ ಅವಳು... ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆಂದರೆ ಎಂದಾದರೂ ಈ ಬೀದಿಗೆ ಬಂದೇ ಬಂದಾನು.

ನಮ್ಮುತ್ತೇಯೇ ಅವನಿಗೂ ಅನಿಸದಿದ್ದಿತೆ... ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆಗಳು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವಂತೆ ತಾಕಲಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕ್ಷೇತ್ರಾರದ ನಂಟು ಬಾಲನ್ದು. ಆದವ್ಯು ಬೇಗ ಹೇಗಾದರೂ ಅವನನ್ನಿಮ್ಮೆ ನೋಡಲ್ಲಿಬೇಕು... ಮಾತನಾಡಲೇ ಬೇಕು... ಆದರೆ ಹೇಗೆ... ಫೋನ್ ನಂಬರ್ ಇದ್ದಿರ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ಲುಪ್ಪು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು... ಈಗೇನೂ ಮಾಡುವತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೇಗಳಿ... ಅವನು ನಮ್ಮನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದಾನೆಂದವೇಲೇ ನಾನೇಕೆ ಅವನಿಗಾಗಿ ಇಪ್ಪು ಪರದಾಡಬೇಕು... ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದೆ ಬೆಂಟಿಸಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಗೆಳತಿಯರಮ್ಮೇ... ಎಂದೂ ಮರೆಯಬಾರದೆಂದು ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವರಮ್ಮೇ... ಈಗ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೋ... ಕೆಲವರಂತೂ ವಾಟ್ಟು ಆಪ್ಪಾ, ಫೇಸ್‌ಬುಕ್ ಎಂದು ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ಸ್ವೇಹದ ನಂಟು ಮತ್ತೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಹವಣಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವಿವರದಲ್ಲಿಯೂ ನಾನು ತಮ್ಮ ಅಲಸಿಯಿ... ಅಥವಾ ಹೋಸ ಸಂಬಂಧದ ಹೊಂಗಿಗಳು ಬಿಗಿಯಾಗಿರುವಾಗ ಮರೆತಿರುವುದು ಮತ್ತಿಗೆ ಬೇಡವೆನಿಸುತ್ತಿದ್ದಿರಬಹುದು.

★ ★ ★

‘ಹುರಳಕಾಯಿ, ಬೆಂಡೇಕಾಯಿ, ಟೊಮಾಟೊ...’ ಎಂಬ ಅಲೆಲೆಯಾದ ಸ್ವರ... ಹೌದು... ಅದು ಬಾಲನ್ದೇ... ಅನುಮಾನವೇ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ವರ್ತಮಾನದ ಅರಿವೇ ಇಲ್ಲಿದವಳಿತೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಬಿಟ್ಟಿತೆಯೇ ಹಾಗೆಯೇ ಓಡಿದ್ದೆ. ಸರೇರಾಶ್ಯಯ್ದಿಂದ ಬಾಲನ್ ಬಳಿಂದಿದೆ. ನನ್ನತೆಯೇ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಸುತ್ತುವರೆದಿದ್ದೇವು. ಮುಖ ತಮ್ಮ ಕಂದಿದಂತೆ, ಒಂದು ಸುತ್ತು ಬಡವಾದಂತೆ, ಹಿಂದಿನ ಆ ಗೆಲುವು ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾದಂತೆ, ಒಟ್ಟಾರೆ ಪನೋ ಸರಿಯಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಗುಮಾನಿ... ಅಥವಾ ಅದು ನನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮ ಇದ್ದಿಂತೆ... ‘ನಿವೆಲ್ಲಾ ಬೇನ್ನಾಗಿದ್ದಿರೂ ಅಮಾಪ್ರೇ... ಎಮ್ಮೆಂದು ದಿನಗಳಾದವು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ನೋಡಿ.’